грудень 2011 - січень 2012
December 2011 - January 2012

ПРОМІНЬ
Promin

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

ПРОМІНЬ
РІК LII ГРУДЕНЬ 2011-СІЧЕНЬ 2012
видає
СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

Виходить що другого місяця
Головний Редактор - Орися Сушко
Редактор - Оксана Сушко
Редакційна Колегія
Джеральдін Наконечна
Голова Редакційної Колегії
Карла Козак

Річна передплата в Канаді - $25.00
Передплата до інших країн -US$30.00
Одне число - $3.00 (Включає 'GST')
Редакція застерігає собі право скорочувати та поправляти надіслані матеріяли

PROMIN
Box 57268
Jackson Station
Hamilton, Ontario, Canada
L8P 4X1
e-mail -*promin50@yahoo.ca*

PROMIN
published bi-monthly by
UKRAINIAN WOMEN'S
ASSOCIATION OF CANADA
VOL. LII DECEMBER 2011-JANUARY 2012

Editor-in-Chief - Orysia Sushko
Telephone 289-337-4516
Editor - Oksana Sushko
Editorial Committee:
Dr. Geraldine Nakonechny, C.M.
Chair, Promin Editorial Board
Carla Kozak

Administrator - Oksana Sushko
Telephone **289-337-4516**
Subscription in Canada - $25.00
Other Countries - US $30.00
Single copy - $3.00
(GST is included)
The editors reserve the right to edit submitted materials
Publication Mail Registration No. 09580
International Standard Serial number
ISSN 038021-40
Agreement No. 40011733

Формат - Оксана Сушко
Layout - Oksana Sushko

ЗМІСТ Contents

1 Різдв'яні Привітання ..... Christmas Greetings
6 Свят Вечір ..... Christmas Eve
8 Богоявлення ..... Theophany
10 Мистецтво ..... About the Arts
12 Із Світу ..... Around the World
16 Жіночі постаті ..... Women of Influence
20 Нашим Найменшим ..... For Our Children
24 Громадська Хроніка ..... Community Events
31 Квіти Незабутнім ..... In Memoriam

We acknowledge the financial support of the Government of Canada through the Canada Periodical Fund for our publishing activities.

Canada

Союз Українок Канади
Ukrainian Women's Association of Canada
National Office
10611 - 110 Avenue
Edmonton AB T5H 1H7

Christ is born!

Христос народився!

РЕДАКТОРИ ЖУРНАЛУ ПРОМІНЬ

у ці святкові дні вітають

Його Високопреосвященство Юрія, Архиєпископа Вінніпегу і Середньої Єпархії, Митрополита Української Православної Церкви в Канади; Його Преосвященство Іларіона, Єпископа Едмонтону і Західньої Єпархії; Його Преосвященство Андрія, Єпископа Східньої Єпархії; Митрополита-емирита Івана; членів Світлої Консисторії і Канцлера Української Православної Церкви в Канаді, протопресвітера Віктора Лакусту; все духовенство та шановних добродійок, та всіх вірних УПЦК; Дост. Др. Джеррі Наконечну, крайову голову Союзу Українок Канади та центральну управу; Дост. Др. Антоніа Гараса, крайового голову Союзу Українців Самостійників і голів складових організацій; Дост. Конні Сеньків, голову дирекції Українського Музею Канади - Союзу Українок Канади; Провінційні управи та все членство; Карлу Козак, голову Редакційної Колегії Променя; провінційні і льокальні референтки журналу, та всіх наших дорогих читачів, передплатників, ертводавців, дописувачів, та всіх тих, що тримують журнал морально і фінансово

THE EDITORS OF PROMIN

at this joyous time of the year extend greetings to

His Emminence Yurij, Archbishops of Winnipeg and the Central Diocese, Metropolitan of the Ukrainian Orthodox Church of Canada; His Grace Ilarion, Bishop of Edmonton and the Western Eparchy; His Grace Andriy, Bishop of the Eastern Eparchy; Metropolitan Emeritus John; Rt. Rev. Protopresbyter Victor Lakusta, Chancellor of the Ukrainian Orthodox Church of Canada; Consistory Board, all clergy, their families, and the UOCC faithful; Dr. Gerri Nakonechny, National President of the Ukrainian Women's Association of Canada; Dr. Tony Harras, National President of the Ukrainian Self-Reliance League of Canada; Emil Yereniuk, National President of the Ukrainian Self-Reliance Association; Katrina Baziuk, National President CYMK - Ukrainian Orthodox Youth / Connie Senkiw, Chair of the Board, Ukrainian Museum of Canada - UWAC / Stephania Spytkowsky, President CYC Foundation / National and Provincial Executives and all members / Karla Kozak, Chair of the Promin Editorial Board; Provincial and Local Promin Conveners, all subscribers, supporters and contributors

Greetings from Geraldine Nakonechny, UWAC National President

In this my first communication with you the members of the Ukrainian Women's Association of Canada (UWAC) through our journal Promin, I would like to extend a very sincere thank you to all the Branches that sent delegates to the 57th National Convention held in Edmonton August 11 - 14. Such biennial conventions are important because members have the opportunity to identify issues, set priorities and give direction to activities that will take place during the next two years. It is an opportunity for dialogue and indeed we had productive discussions with resulting recommendations. The Convention Program distributed to all delegates included the agenda and reports. Copies of the program were also distributed to all Ukrainian Orthodox Church of Canada clergy.

CONVENTION HIGHLIGHTS

CONSTITUTION. Revisions to the Constitution were approved and are being incorporated into a revised edition of the constitution booklet to be available in December. Branches will be notified when printing is completed.

EMERGING ISSUES. Small group discussions addressed the following topics: UWAC in the 21st Century (Are we moving forward? What can we do about our declining membership?); Junior CYMK and the need for programming; and Ukrainian Museum of Canada (How do we increase funding? How can we improve communication and tracking among the five museums?). Responses from the groups have been documented and will be addressed by the standing committees.

PROMIN. The publication has been running on a deficit budget. The Editorial Board will look at cutting costs and increasing revenue so that we can sustain this worthwhile communication tool. Our Branches donate to many worthwhile causes; however donations to Promin have decreased substantially from $8,255.00 in 2009 to $3,750.00 in 2010. I urge each Branch to support this journal which has been a vital educational and communication tool for over 50 years.

RESOLUTIONS. There were two resolutions passed. The first resolution requires that the two History books - A Half-Century of Service to the Community (1926 -1976), and the yet unpublished Next 25 years (1977 - 2002) be placed in accredited academic libraries of Canada's Universities. The second resolution requires that we compile a database containing emails of all members and adherents (through voluntary participation), in order to facilitate linking USRL organizations.

AWARDS OF EXCELLENCE. Congratulations to the recipients of the CYC Award of Excellence. These are individuals who over many years have given outstanding service to our organizations. We very much appreciate the work they have done and wish them many more years of good health, stamina and energy. The recipients were:

Sylvia Geleta, Chilliwack
Winnie Hoyteniuk, Chilliwack
Nelllie Marchuk, Chilliwack
Katrina Baziuk,Edmonton
Mary Dymianiw, Edmonton
Shirley Wozimirsky, Edmonton
Doris Makowsky, Canora
Stephen Senyk, Regina
Michael Sorochka, Saskatoon
Mary Woroniuk-Budzak, Saskatoon
Dobr.Genia Bozyk, Winnipeg
Dobr. Halia Teterenko, Winnipeg
Olga Andrushko, Waterford
John Mykytyshyn, Hamilton
Olya Narapecka, Montreal

REQUEST FOR CONVENORS

Regional jurisdictions are requested to submit names of individuals who would represent them on each of the Standing Committees and the Promin Editorial Board. The Standing Committees are: Ukrainian Education, CYMK, Cultural Arts, Women's Issues (including Environmental), Ukrainian Museum of Canada, National/International, Archives, and Benevolent. If you are interested in any one of these areas, please let your Provincial or Eastern Executive President know. In the convenor position on any of the standing committees, the role of the representative from each jurisdiction would be that of a liaison between the National and the Provincial (Jurisdictional) Executives. The convenors would communicate/report what is happening in their respective jurisdictions. A National Executive member will facilitate communication among convenors. The Presidents of the jurisdictions are as follows:

British Columbia - Gladys Andreas aa7970@shaw.ca
Alberta - Cheryl Moisey cmoisey@telusplanet.ca
Saskatchewan - Sylvia Boychuk smb43@sasktel.net
Manitoba - Olena Garrity bozykg@ms.umanitoba.ca
Eastern -Darcia Moskaluk-Rutkay odarka@look.ca

ANKETA

Anketa forms will be mailed in December. The format will remain similar to the one completed last year but there will be an additional need to submit email addresses of members who use electronic mail and are willing to give us their email for communication purposes within our USRL family.

ANNIVERSARY CERTIFICATES

Branches that have celebrated an anniversary between August 2007 and August 2011 are eligible to obtain an official certificate from the National Executive. If you have not received such a certificate for your Branch, please contact Zennia Yuzik, Box 102, Cudworth Sask. S0K 1B0 or pz.yuz@sasktel.net. Please state the official name of your organization and the date of the anniversary celebration.

Sincere greetings to you on the occasion of the celebration of the Birth of Christ and the New Year 2012. May the Blessed Christmas season bring to you and your family good fortune, love and joy, and the sincerity and loyalty of good friends. It is our wish that the New Year will be the one in which your dreams, hopes and expectations are realized.

Дорогі Союзанки! Прийміть найщиріші вітання з нагоди РІЗДВА ХРИСТОВОГО та НОВОГО 2012 РОКУ. Хай в радісний день Різдва Христового прибудуть до вашого дому щастива доля, любов і втіха, щирість та вірність добрих друзів.

Христос народився! Славімо Його!

SUS FOUNDATION OF CANADA

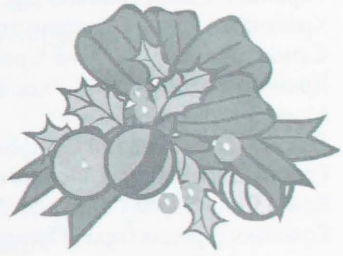

Христос Народився! Славімо Його!

З нагоди радісних свят Різдва Христового, Новим 2011 Роком Божим і Святим Богоявленням, щиро вітаємо Його Високо-преосвященство Юрія, Архиєпископа Вінніпегу і Середньої Єпархії, Митрополита Української Православної Церкви в Канаді; Його Преосвященство Іларіона, Єпископа Едмонтону і Західньої Єпархії; Його Преосвященство Андрія, Єпископа Східньої Єпархії; Митрополита-емирита Івана; членів Світлої Консисторії і Канцлера Української Православної Церкви в Канаді, протопресвітера Віктора Лакусту; все духовенство та шановних добродійок, та всіх вірних УПЦК; всіх членів і жертводавців СУС Фундації; Провід і членство складових організацій СУС; редакції "Вісника", "Українського Голосу" і "Променя"; та ввесь український народ.

Бажаємо всім Веселих Свят Різдва Христового й Щасливого Нового 2012 Року!

At this joyous time of the Feast of the Nativity of our Lord, as well as the New Year 2010, the SUS Foundation wishes to extend their most sincere greetings to His Emminence Yurij, Archbishops of Winnipeg and the Central Diocese, Metropolitan of the Ukrainian Orthodox Church of Canada; His Grace Ilarion, Bishop of Edmonton and the Western Eparchy; His Grace Andriy, Bishop of the Eastern Eparchy; Metropolitan Emeritus John; Rt. Rev. Protopresbyter Victor Lakusta, Chancellor of the Ukrainian Orthodox Church of Canada; Consistory Board, all clergy, their families,Members and Donors of the SUS Foundation; all the component organizations of the Ukrainian Self-Reliance League of Canada; the editorial Boards of Visnyk, The Herald, Ukrainian Voice, and Promin; and all Ukrainian people in Ukraine and throughout the world.

May the newborn Lord bless you with prosperity, success and good health in the New 2012 Year!

President: **Stephania Spytkowsky**
Secretary: **Walter Mayewsky**
Treasurer: **J. William Strus**
Director: **Stefan Franko**
Director: **Steve Pillipow**
Representative: **Taras Zalusky**

Відділи Союзу Українок Канади

щиросердечно вітають

Його Високопреосвященство Юрія, Архиєпископа Вінніпегу і Середньої Єпархії, Митрополита Української Православної Церкви в Канади,
Його Преосвященство Іларіона, Єпископа Едмонтону і Західньої Єпархії,
Його Преосвященство Андрія, Єпископа Східньої Єпархії, Митрополита-емирита Івана,
членів Світлої Консисторії і Канцлера Української Православної Церкви в Канаді, протопресвітера Віктора Лакусту,
все духовенство та шановних добродійок, та всіх вірних УПЦК.

Крайову голову Союзу Українок Канади Дост. Др. Джері Наконечну, Крайового голову Союзу Українців Самостійників Др. Антоніа Гараса,
Крайового голову Товариства Українців Самостійників, Омеляна Єренюка,
Крайову голову СУМК-Української Православної Молоді Катерину Базюк,
Голову СУС Фундації Стефанію Шпитковську
Голову дирекції Українського Музею Канади - СУК Конні Сеньків,
Головного редактора "Променя", Орисю Сушко і редактора Оксану Сушко,
редакційну Колегію, референток, та всіх читачів журналу "Променя",
Проводи провінційних та місцевих управ складових організацій СУС
Дирекції Інститутів та Колегії Св. Андрея та редакцію "Українського Голосу" і "Вісника".

Президію Світового Конгресу Українців та Конгресу Українців Канади,
увесь український народ у Батьківщині та в діяспорі.

Хай Всемогучий Господь наділить всіх нас силою, здоров'ям та одержимістю для дальшої плідної праці у збереженні нашої організації СУС, нашої Української Православної Церкви в Канаді, та у скріпленні Української Держави!

Христос рождається!
Славімо Його!

Manitoba Provincial Executive
Olena Garrity, President
Maria Bosak, Promin Convener

St. Olha Branch, Vernon, BC
Sophia Kniaz, President
Gail Chez, Secretary

Olena Pchilka Branch, Yorkton, SK
Mary Ann Trischuk, President
Nadine Mihaychuk, Secretary
Promin Convener, Iris Heshka

St. Andrew's Branch, Edmonton AB
Lesia Perritt, President
Marion Ostapchuk, Promin Convener

Lesia Ukrainka Branch, Hamilton ON
Dobr. Larysa Makarenko, President
Lena Smyrniw, Secretary

Alberta Provincial Executive
Cheryl B. Moisey, President
Vivian Skakun, Secretary

Союз Українців Самостійників

сердечно вітає --

Його Високопреосвященство Юрія, Архиєпископа Вінніпегу і Середньої Єпархії, Митрополита Української Православної Церкви в Канади; Його Преосвященство Іларіона, Єпископа Едмонтону і Західньої Єпархії; Його Преосвященство Андрія, Єпископа Східньої Єпархії; Митрополита-емирита Івана; членів Світлої Консисторії і Канцлера Української Православної Церкви в Канаді, протопресвітера Віктора Лакусту; все духовенство та шановних добродійок,

Все членство і прихильників ТУС, СУК,
СУМК-УПМ, Фундацію СУС,
Інститути Св. Івана, Петра Могили і Св. Володимира,
Колегію Св. Андрея, Український Музей Канади - СУК і Філії Музею.

Редакцію журналу Промінь, Українського Голосу, Вісника, та увесь український народ в Україні та в розсіянні сущих.

Молимо Всевишнього, щоб благословив наші родини щастям, здоров'ям і любов'ю в новому 2011-му році!

Христос рождається! Славімо Його!

ЗА ЦЕНТРАЛЮ СОЮЗУ УКРАЇНЦІВ САМОСТІЙНИКІВ
Др. Антоній Гарас, голова

ЗА ЦЕНТРАЛЮ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ
Др. Джері Наконечна, голова

ЗА ЦЕНТРАЛЮ ТОВАРИСТВА УКРАЇНЦІВ САМОСТІЙНИКІВ
Омелян Єренюк, голова

ЗА ЦЕНТРАЛЮ СОЮЗУ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ КАНАДИ - УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ МОЛОДІ
Катерина Базюк, голова

СВЯТ-ВЕЧІР

Зима. Навколо біліють сніги. Мороз ніби пензлем розмалював вікна. Дерева обсипані інеєм і обліплені снігом. Нерухомі, білі, немов кришталеві, стоять вони, як у казці, і сяють самоцвітами від першого променя січневого сонця.

Ранок. Над кожною хатою стовпом в'ється дим. Тихо. Здається, що село ще спить: на вулицях нема нікого. Але в кожній хаті давно кипить робота...

Сьогодні особливий день

З давніх-давен у нас на Україні словом і ділом, словесним твором і магічним актом, всією обстановою люди створюють у цей день образ багатства, щастя, миру і спокою у своєму домі.

Ще вдосвіта, як тільки день синім проблиском заглянув у хату крізь замерзлі шибки, господиня приступила до праці. Першою магічною дією було добування нового вогню. Господиня дістала з покуття кремінь і кресало, які останні дванадцять день лежали під образами. Вона перехрестилася тричі і, ставши обличчям до схід-сонця, викресала «новий огонь». Цим вогнем вона розпалила в печі дванадцять полін, що їх припасала та сушила дванадцять днів останнього місяця.

Через кілька хвилин у печі вже палають сухі дрова; на протилежній стіні кидається химерна тінь.

Господиня пов'язалася хусткою, засукала рукава і заходилася готувати дванадцять свят-вечірніх страв: наставила узвар, варить горох, квасолю, смажить капусту, рибу, ліпить вареники, готує бараболю, гриби, кашу гречану з конопляним молоком, голубці з пшоном, коржі з маком та кутю з товченої пшениці. В усьому їй допомагають діти, а найбільше - старша дочка.

В цій багатій, але пісній вечері господиня представляє найголовніші плоди поля, городу і саду. Ніби дає звіт новому рокові за своє багатство в минулому році.

В той час, коли господиня поралася біля печі, господар напоїв худобу, підстелив свіжою соломою та дав їй свіжого пахучого сіна. Потім він поодкидав сніг від хати, розчистив стежки і уважно оглянув усе господарство. Все живе і мертве, що є в господарстві, повинно зустріти урочисту хвилину Свят-Вечора на своєму місці. Ніщо не може бути в цей вечір поза домом, у чужих руках - позичене чи десь забуте.

Всі члени родини теж повинні бути вдома. «Боже сохрани, - кажуть люди, - десь заночувати в цю ніч, цілий рік будеш блукати по світі» Боронь Боже, і сваритися в цей день! Навпаки, добре помиритися з ворогами, щоб у новому році було мирно і в хаті, і поза хатою. Та не завжди господиня знає своїх ворогів, а, щоб не помилитися чи когось не забути, вона заворожує всіх разом. Для цього вона затикає клоччям усі дірки в лавках та ослонах і заклинає:

«Не дірки затикаю, а роти моїм ворогам, щоб їх напасті не зловили мене через увесь цей рік».

Та цього ще мало. Завзята господиня веде далі свою боротьбу з ворогами, вона зав'язує ґудзі на мотузці - стільки ґудзів, скільки має ворогів, а коли сідатиме вечеряти, то покладе той мотузок під себе, примовляючи:

«Щоб так мої вороги мовчали, як ці ґудзі мовчать!»

Щоб увесь рік жити багато...

І так у турботах проходить день. Сьогодні не снідають і обходяться без обіду. Хіба дітям, що не можуть терпіти голоду, мати дозволить дещо з'їсти, та й то лише в обідній час.

Коли вже сонце схилиться до заходу, починається готування домашнього вівтаря з найважливішого домашнього знаряддя і снопа жита - символу врожаю. Господар вносить сніп жита - «дідуха». Переступаючи поріг, він скидає шапку і вітається з господинею, ніби вперше входить до хати:

- Дай, Боже, здоров'я!

- Помагай Біг, - відповідає господиня, - а що несеш?

- Злато, щоб увесь рік ми жили багато! - говорить господар, зупиняючись посеред хати. Тут він хреститься і, звертаючись до родини, віншує:

- Віншую вас із щастям, здоров'ям, з цим Святим Вечором, щоб ви в щасті і здоров'ї ці свята провели та других дочекались - від ста літ до ста літ, поки нам Пан Біг назначить вік!

Повіншувавши, господар підносить «дідуха» високо над столом і ставить на покутті під образами. Далі він перев'язує «дідуха» залізним ланцюгом і кладе біля нього ярмо, чепіги від плуга і хомут. Господиня добуває із скрині нову білу скатерку і все це накриває.

Від злої сили....

Господар знову виходить з хати і вносить оберемок соломи та сіна. Солому він розстеляє по долівці, а сіно ділить на дві нерівні частини. Меншу кладе на покутній бік столу, а з більшої робить копичку під столом. Зверху на копичці сіна ставить черепок з жевріючим вогником, де куриться ладан, наповнюючи хату святочними пахощами. Збоку коло сіна, під столом, господар кладе ще «заліззя» - леміш від плуга, гистик без держака та сокиру. Діти по кілька разів торкаються тих речей босоніж, - «щоб ноги були тверді, як залізо».

В цей «таємничий» вечір магічними діями і «заліззям» господарі захищають свою господу від «злої сили», щоб позбутися її не тільки на цей вечір, а й на весь господарський рік.

Господар і господиня з новоспеченим «святочним» хлібом, медом та маком обходять двір, комори та обкурюють все це ладаном. Біля обори, де стоять корови, господиня густо посипає насінням дикого маку, - «щоб відьми, його визбируючи, не могли приступити до худоби». На закінчення цього обходу господар «зарубує» поріг, - «щоб звір не міг переступити». Йдучи в обхід, жінка вбирає собі на голову чоловічу шапку, - «щоб цілий рік ходити простоволосою».

У хаті господиня кладе під скатерку на чотири кути столу по голівці часнику, - «щоб злу силу відігнати».

Свята, «багата» вечеря, виготовлена на «новім» огні з різнородних плодів землі, з дотриманням відповідних «законів», стає невичерпним джерелом магічної сили: на утворення нового багатства в новім році, а також на відвернення всякої супротивної сили. Майже всі магічні акти виконує голова родини - господар, а йому допомагають дружина, діти і навіть гість, якщо такий у цей вечір нагодиться до хати.

На сіно, що намощене на покутньому кінці столу, «невинна душа» (дитина до семи років) кладе три хліби або калачі, грудку соли і ставить велику воскову свічку. Мати виставляє полумиски з вечерею на стіл, а на сіно, що на покутті біля «вівтаря», ставить горщик з кутею та узваром.

Хоч діти вже дуже голодні, все ж вони не відважуються просити у матері їсти - терплять і крізь вікно пильно дивляться на небо: чи не зійшла вже вечірня зоря, що має сповістити всім людям про велике чудо - народження Сина Божого!

Олекса Воропай
Звичаї нашого народу - Етнографічний нарис I (Українське Видавництво - Мюнхен, 1958)

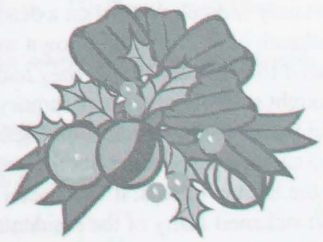

Theophany

Dragons in the Waters

by Donna Farley

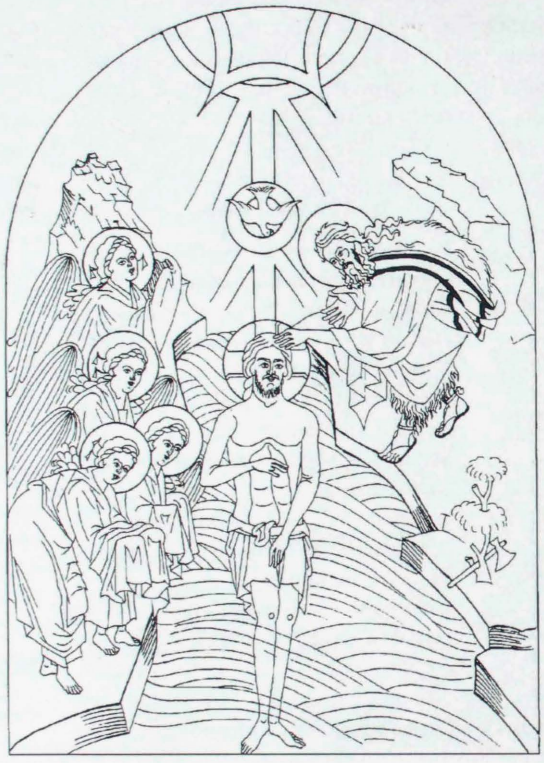

FROM ANCIENT TIMES, we humans have had a love-hate relationship with water. We cannot live without it; in extreme circumstances, many people can go weeks without food, but rarely can anyone survive more than a few days without water. A cleansing bath gives health and comfort; but give us too much water at once and we drown, overwhelmed by a storm at sea. Timely rains cause the earth to bloom, but a flash flood rushing in torrents down a valley after a long drought destroys everything in its path. Perhaps worst of all, we have always known that the sea's mysterious depths are like the darkness of night: capable of concealing monsters.

Maybe it's that uncertainty that troubles us most, the possibility of betrayal by the deceptively calm waters that harbour beasts like Leviathan, Grendel's mother in *Beowulf*, or the great white shark in *Jaws*.

The residents of Walkerton, Ontario, certainly felt betrayed when a deadly outbreak of *E. coli* in their town was traced to the water supply they had thought safe. A subsequent inquiry laid blame on government cutbacks and careless inspectors; but regardless of the human factors, it was bacteria that sickened many of the residents, killing several. If the inspectors had done their job, they would have detected the "dragons" in those waters - tiny monsters, at the opposite end of the scale to the "great fish" that swallowed Jonah, but equally dangerous and terrifying.

The water imagery in the liturgical poetry of Theophany is some of the most powerful in Orthodox literature. The hymns and prayers of the services elaborate on scripture after scripture about water, till the very pages of *The Festal Menaion* seem drenched. The children of Israel crossing the Red Sea, the prophet Isaiah offering cleansing, baptismal teaching in the Epistle to the Romans, psalms urging the waters to join all Creation in praise of God, dew falling on Gideon's fleece, Jonah and the whale, and of course the Gospel accounts of our Lord's baptism proper to the feast.

But first of all these watery motifs, in the opening hymn of Vespers of the Forefeast, comes an allusion to Psalm 73:13 (LXX): "Make ready, O River Jordan: for behold, Christ our God draws near to be baptized by John, that He may crush with His divinity the invisible heads of the dragons in the waters."

When we remember that Theophany was once the chief baptismal feast of the Church, it comes as no surprise to meet with verses like these, from the first canon of Matins: "Let us, the faithful, keep ourselves safe through grace and the seal of baptism...this divine washing unto regeneration shall be our Exodus."

The water of baptism changes us. We are so familiar with this concept, we take it for granted. We know it is about washing away our sins. Theologians have long ago pointed out that Christ Himself, sinless and divine, had no need to undergo this cleansing rite that John the Baptist offered prophetically to those who were penitent. Our Lord entered the waters of the Jordan in humility, sharing our human nature but not our fallenness. Yet the icon of the Feast, and the hymns about the "dragons in the waters," establish at once that this Feast is less about Christ's humility than about His divine power. Naturalistic Western art may show the Lord humbly kneeling beneath

the outstretched hands of John, the water falling through the Forerunner's fingers onto the Saviour's head; but an Orthodox icon of the Theophany offers us instead the strange and powerful image of our Lord standing, apparently on the waters as He did in the Gospel account of His walking on the Sea of Galilee (Mark 6:48).

Different icons of the Theophany may show a number of allegorical figures which demonstrate Christ's divine power over the waters of the natural world and their spiritual counterparts - sometimes a female one signifying the sea, or a male one representing the Jordan, both referring to God's Old Testament power over the waters, when He caused them to flee before His people (Psalm 114:3-5). From Christ too these iconic figures recoil in dread. A fish sometimes stands for the sea monsters, or, more graphically, the heads of serpents are shown being crushed beneath Jesus' feet.

Here it is. The water of baptism changes us - but in *His* baptism, it is *Jesus* who changes the spiritual nature of water itself, forever. "Now the nature of the waters is blessed by Thy baptism in the flesh" (Compline Canon 9, Forefeast of Theophany). Christ purges the waters of their monstrous infestation. Hear these thrilling words placed in our Lord's mouth in the Sixth Hour of the Eve of Theophany: "I am in haste to slay the enemy hidden in the waters, the prince of darkness, that I may now deliver the world from his snares."

The annual service of the Great Blessing of the Waters at Theophany celebrates this change in the nature of water and triumph over evil worked by the manifestation of Christ's divine power: "He who alone is clean and undefiled was cleansed in the Jordan that we might be made clean, sanctifying us and the waters, and crushing the heads of the dragons in the waters."

Water without Christ remains a symbol of hidden evil. In the film *The Beach*, a group of people form a utopian community on a hidden South Sea island. The settlement beside the dazzling waters of the tranquil lagoon seems to be paradise itself, until one of the men is attacked by a shark. But there is no grace or transformation in this irreligious, self-centered, pleasure-seeking community, and the hidden monsters of the human spirit soon churn their way to the surface.

The members of the group will not take their wounded comrade to a mainland hospital, lest their secret paradise be exposed, and so, lacking the means to heal him, they finally carry him some distance away from their little settlement so that his cries of agony will not disturb their languid days of swimming, sunning, and playing. The long swim that leads the film's main characters to the island is only a pseudo-baptism, an initiation into a life of surface beauty and pleasure whose depths are infested with monsters.

This is why we bless water, and use it to bless other things - our homes, our selves, icons, candles, the harvest, livestock, even cars. It is a powerful proclamation of the sovereignty of Christ over the evil powers that lurk beneath the surface of the world around us.

At this time of year it is customary not only to bring home little bottles of holy water, but also to invite our parish priest to bless our homes with the sprinkling of water and singing of the Theophany troparion. As we face the year ahead in this world of hidden dragons, let us not neglect these healthful and sanctifying customs of blessing our lives with the waters of Theophany.

Reprinted from "Seasons of Grace: Reflections on the Orthodox Church Year", Conciliar Press

The waters of the Jordan are sanctified, and together with them all the waters of creation, the very nature of water. Water is given power to cleanse not only the body, but also man's whole soul, and to regenerate the whole man unto a new life through Baptism.

Through water all of nature is cleansed, for out of water the world was made, and moisture penetrates everywhere, giving life to everything else in nature. Without moisture neither animals nor plants can live; moisture penetrates into rocks, into every place in the world.

The waters are sanctified and through them the whole world, in preparation for renewal and regeneration for God's eternal Kingdom which is to come.

St. John Maximovitch

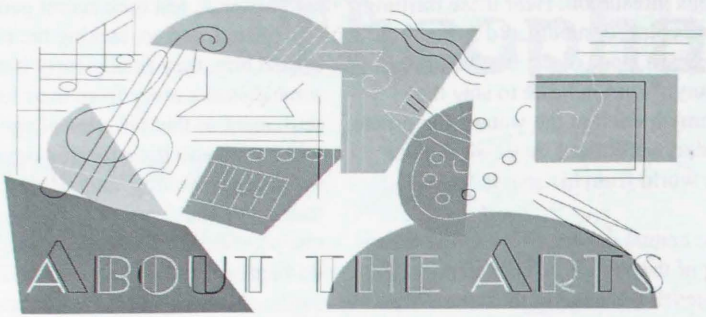

ВЗОРИ ВИШИВОК ДОМАШНОГО ПРОМИСЛУ НА БУКОВИНІ

ЗІБРАВ, НАРИСУВАВ І ОБРОБИВ

ІНЖІНЄР ЕРІХ КОЛЬБЕНГАЄР

в період з 1902 по 1912
Передрук в 1974 Східною екзекутивою
Союзу українок в Канаді

UKRAINIAN BUKOVINIAN CROSS-STITCH EMBROIDERY

ORIGINALLY COLLECTED & DRAWN
BY ERIC KOLBENHIER FROM 1902 to 1912

BRODERIE AUX POINTS DE CROIX UKRAINIENS BUKOVINIENS

Recueilli et dessiné à l'origine
par Eric KOLBENHIER de 1902 à 1912

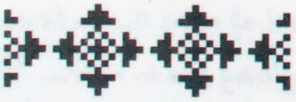

ORNAMENTE POPULARE ÎN BRODERIILE DIN INDUSTRIA CASNICĂ A BUCOVINEI

culese, desenate şi prelucrate de
INGINERUL ERIC KOLBENHIER
din 1902 pînă în 1912

Як вже згадано в цьому числі журналу, в місяці серпні цього року відбувся Форум під назвою "Український жіночий рух у сучасному світовому та національному вимірі" у Львові в Україні. Між учасниками форуму була делегація від Чернівецького відділу Союзу Українок. Моя зустріч з ними була дуже радісна і цікава. Тому що я була одна із доповідачів на форумі, вони пізнали моє ім'я, яке їм було знайоме, і з того почалася наша розмова. Вам напевно відомо, що Східня Екзекутива Союзу Українок Канади, за головством бл. пам. Марії Телеґи видала альбом під назвою ВЗОРИ ВИШИВОК ДОМАШНОГО ПРОМИСЛУ НА БУКОВИНІ, і моє ім'я там появляється в передмові того альбому. Управи Східньої Екзекутиви в той час одержала дозвіл на видання цього альбому. Ще більш цікаво є те, що родичі голови цього відділу СУУ Олесі Глібки впорядкували видали ці взори автора Еріха Кольбенгаєра і знову перевидали меншу версію цих взорів. Отож бачимо який це малий звіт, і як цікаво було поспілкуватися із членками цього відділу, а зокрема із донею Глібків.

Нижче подаю зміст вітання, яке подане в книжці, яку мені подаровано, а опісля вступне слово до перевиданої книжки:

Пані Орися Сушко.
З повагою та подякою від доньки Олесі та Василя Глібки, голови Чернівецького відділу Союзу Українок України.
Львів 2011 р.
Ганна Глібка

Передмова

Це видання є копією старовинного рукопису української культури зібраного, нарисованого та

обробленого інженером Еріхом Кольбенгарєром в період з 1902 по 1912 роки, відредагованого та перевиданого Східною Екзекутивою Союзу Українок Канади зі вступним словом автора.

Передрук наближений до оригіналу і передає в первинному вигляді довершеність народної творчості, що віками передавалась та доповнювалась майстрами української вишивки на Буковині. Змінювались покоління та господарі краю, а ремесло народної вишивки наповнювалось яскравими барвами, які передавали живий інтерес громад Буковини до неповторних узорів, коріння яких беруть початок з сивої давнини.

Інтерес до вишивки завжди був живим, особливо в останні роки після здобуття незалежності України українським народом, є за велику честь одівати вишиванку головіками чи оздоблювати орнаментом з українськими мотивами для жінок.

Сподіваюсь, що цей витвір мистецтва, який водночас є історичним нарисом, стане докладним посібником із вишивки хрестиком для територій, що представлені тут. Ним скористаються народні майстри, туристи, культурно-мистецькі колективи, творча молодь.

Представлені орнаменти (вишивки) є надбання світової цивілізації, яскравим творінням буковинців, що мешкали на Буковині, нині території України та Румунії.

Впорядковано та видано Василем та Олесею Глібка до 600-річчя рідного міста Чернівці.

Орися Сушко (представник СУК до СФУЖО) і Ганна Глібка (голова Чернівецького відділу Союз Українок)

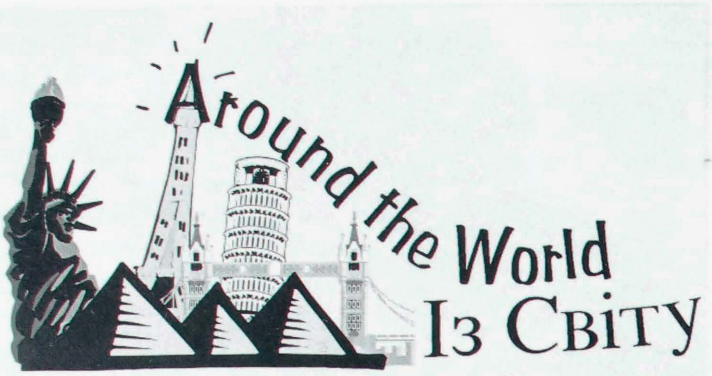

THE ENGLISH SURGEON

While in Ukraine this past summer attending the WFUWO, YVKP and WCU sessions, I was asked by Tamara Dudka, president of the Ukrainian Social Services in Hamilton, Ontario to deliver a gift to Dr. Igor Kurilets, a neurosurgeon, who is featured in the award-winning film "The English Surgeon". The gift was to assist Dr. Kurilets in his efforts to build a clinic on the outskirts of Ukraine. Presently Dr. Kurilets works at two clinics, one in Strey and the other in Kyiv. He sometimes performs 12 or more surgeries in one day, because the need is so great.

It was indeed a pleasure to meet with Dr. Kurilets and his wife Olena, who is a cardiologist. During our two separate meetings with him he explained the difficulties he is encountering in achieving his goal of a special clinic. I was totally impressed with his determination and fortitude in wanting to bring this project to fruition. The need is overwhelming and there are many obstacles to overcome. Following is brief overview of the film (pbs.org/pov/englishsurgeon). I have also included information provided by his colleague, Dr. Henry Marsh, from England citing some of the encounters Dr. Kurilets has had to deal with after the film was released. *[Ed.]*

OVERVIEW OF THE FILM

What is it like to have power over life and death, and yet to struggle with your own humanity? Dr. Henry Marsh is one of England's foremost brain surgeons, a pioneer in his field and respected throughout the world. Surprisingly modest despite all his achievements, he still rides an old bicycle to work and worries constantly about his patients and the potential damage of such delicate surgery. "When push comes to shove we can afford to lose an arm or a leg, but . . . if something goes wrong [in brain surgery] I can destroy that person's character — forever," he says.

When Marsh brings his surgical skills to less-developed countries such as Russia, Azerbaijan, Sudan or, as documented in The English Surgeon, Ukraine, the conflict between promise and failure becomes wrenchingly sharp. It is in Ukraine, with its decaying medical infrastructure and myriad obstacles, where he and a crusading colleague — a Marsh protégé — have done tremendous good, though Marsh is still ruminating over his failure to save one child.

Geoffrey Smith's The English Surgeon has its national broadcast premiere on Tuesday, Sept. 8, 2009, at 10 p.m. during the 22nd season of POV (Point of View) on PBS. (Check local listings.) American television's longest-running independent documentary series, POV is the winner of a Special Emmy Award for Excellence in Television Documentary Filmmaking.

Driven to help those who are least likely to receive the neurosurgery they need to survive, Marsh has been going to Ukraine's capital, Kyiv, for more than 17 years. He has built his own crates to send donated and scavenged medical supplies to Ukraine, where he is on a personal mission to help improve the primitive medical care available to those who need neurosurgery. Afflicted patients see him as a savior from the West; desperate parents travel great distances to bring him their children; and Marsh's Ukrainian colleague, Dr. Igor Kurilets, sees him as a benefactor and a mentor.

Devoted to his patients, Kurilets has to work within his country's logistical and political constraints. Instead of an expensive medical drill for boring into patients' skulls, he bought a cordless Bosch handyman drill from the local market; when he needed rooms to rent for his independent clinic, he found temporary refuge in the KGB hospital — the very place that for years housed people who tried to persecute him and Marsh for working outside of the state system.

Kurilets is a man of irrepressible cheer in the face of the numerous official investigations that have taken place since he teamed up with Marsh. The strong bond the men share is partly borne of their struggle simply to keep practicing medicine in a society undergoing great upheavals.

Shot over three chaotic weeks in the winter of 2007, The English Surgeon follows Marsh and Kurilets as they

work endless hours in clinics full of desperately ill people. Selected by Kurilets because he believes they might benefit most from Marsh's expertise, these patients represent only a fraction of the people in Ukraine who need neurosurgery. But in harrowing scene after harrowing scene, Marsh agonizes over more doubtful cases and over those patients he knows are beyond help — and over how to deliver the news. For all the satisfaction Marsh gets from going to Kyiv, once there he must confront a lack of trained staff, equipment and basic supplies, as well as patients grossly misdiagnosed or too late in finding him. Most haunting for Marsh are the children he can't save.

"It's like selling your soul to the devil, but what can you do?" he says at one point. "My son had a brain tumor as a baby and I was desperate for someone to help me. I simply can't walk away from that need in others."

On a narrative level, The English Surgeon is the story of the fateful encounter of three men — Marsh, Kurilets and Marian Dolishny, a young and poor Ukrainian from the rural western part of the country. Dolishny has a brain tumor that causes extreme epilepsy and is slowly killing him, and his last hope is Marsh. The young man has been told that his tumor is inoperable, but Marsh believes he can save him. Doing so, however, requires that Dolishny be awake throughout the entire operation — a dramatic and unforgettable scene captured by three cameras inside the operating theater.

The emotional climax of the film is Marsh's journey to visit Katya, the mother of Tanya, the young girl he tried years ago to save and whose death haunts him most. Marsh shares an emotional meal with Katya and then visits the beautiful country cemetery where Tanya is buried. In this wrenching moment, with nothing but the wind and the crows around him, this highly accomplished and deeply reflective man confronts the pain that comes with failing as a doctor. Ultimately, Marsh treats this pain with the only antidote he knows — a renewed dedication to helping others with his special skills.

Dr. Olena Kurilets, Dr. Igor Kurilets, Olya Danylak (1st Vice President, WFUWO), Orysia Sushko, Gloria Leniuk (President, Ukrainian Catholic Women's League of Canada)

"Henry's dilemma is one of his own making; that is what's so interesting about his story," says director Smith. "It's what lets his troubled and compassionate humanity through, and moves him to continue an often painful struggle to do good things in this selfish and flawed world. This is ultimately not a medical film, nor is it a portrait of a saint. Rather, it is about a man who openly wrestles with moral and ethical issues that touch every one of us."

COMMENTS BY DR. HENRY MARSH

Since The English Surgeon was filmed, Igor Kurilets' professional situation in Ukraine has remained difficult and precarious. Ukraine is still struggling to escape its past as part of the Soviet monolith. The concept of civilized competition between professionals is an unfamiliar one. Kurilets' professional rivals — other neurosurgeons in Ukraine — have devoted more time and energy to trying to destroy his reputation and medical practice than to trying to equal or outperform his remarkable achievements. He suspects that his contract with the Lipska Street Hospital, where he runs his not-for-profit clinic, will not be renewed at year's end, partly because the director of the hospital, who was a supporter of his, has retired. ??

A criminal investigation of Kurilets was begun recently. It regards an operation carried out under his supervision 17 years ago, while he was still working in the state sector. The accusation is clearly absurd, not only because the operation was performed 17 years ago, but also because 17 years ago he was struggling to perform surgery under appalling conditions at the state emergency hospital.

Kurilets has no doubt that this investi-

gation of his "crime" is a preemptive attempt by his rivals to discredit him before the film is shown more widely in Ukraine. (The film has already been screened at two Ukrainian film festivals, where it was rapturously received.) Since the film shows the Ukrainian medical system in a critical light, Kurilets will inevitably make many enemies, who will undoubtedly accuse him of being unpatriotic. This is ironic, given Kurilets' deep love for his country.

Kurilets hopes to build his own hospital, but his plans have been postponed due to the current economic crisis, which has hit Ukraine especially severely. When I spoke to Kurilets recently, he sounded as determined as ever, though I know he has been through some black times of late. I continue to go to Ukraine on a regular basis and will continue to do so for as long as Kurilets feels that I can help him and his patients.

Розпочато кампанію по збору коштів на користь спільної програми МЦІЗ/ЮНІСЕФ "Попередження вірису імунодефіциту в Україні"

Високодостойний Джейк Епп та Хедер Медвік, виконавчий директор Міжнародного центру інфекційних захворювань (МЦІЗ) розпочали сьогодні кампанію по збору коштів на підтримку ініціативи з попередження вірусу імунодефіциту (ВІЛ). Україна є однією з країн, у якій епідемія захворювання на вірус імунодефіциту розвивається найшвидше.

Пан Епп та високодостойний Рой Д. Романов, колишній прем'єр Саскачевану, є співголовами цієї кампанії, завдяки якій заплановано зібрати $500,000 для підтримк ипартнерство МЦІЗ Вінніпегу, ЮНІСЕФ Канади та ЮНІСЕФ України. Програма також залучить досвід Центру глобального громадського здоров'я при університеті Манітоби для розвитку стратегій попередження захворювання. Центр, очолюваний д-ром Джемі Бланчардом, має 25 років передового досвіду у профілактиці ВІЛ/СНІД(у) як у Африці, так і в Індії.

"Пишаємося тим, що пан Епп і пан Романов погодилися очолити кампанію по збору коштів для програми 'Імунодефіциту в Україні'", сказала Хедер Медвік, головний керуючий МЦІЗ. "Ми сподіваємося розвинути цю програму в партнерстві з д-ром Бланчардом та ЮНІСЕФ і мати змогу позитивно впливати на здоров'я і добробут молодих українців".

"Завдяки працьовитості та рішучості канадійці українського походження досягли великих успіхів у Канаді, але також завжди були і залишаються тими, хто найбільше підтримував змагання України як національної держави", сказав пан Епп. "Це є виняткова можливість для українсько-канадської громади зібратися і скласти пожертви насправу попередження поширення смертельної хвороби. Ми, звичайно ж, заохочуємо до пожертв усіх канадців".

"Попередження вірусу імунодефіциту в Україні" є дуже важливою гуманітарною програмою МЦІЗ, та його партнери мають відмінну репутацію для цього типу якісних досліджень та громадських дій", сказав Романов. "ВІЛ/СНІД в Україні є випробовуванням, яке ми повинні подолати, і мені дуже приємно бути співучасником цього починy".

"Українсько-канадська громада щиро підтримує зусилля Міжнародного центру інфекційних захворювань по розповсюдженню знань та припиненню поширення ВІЛ/СНІД(у) в Україні", заявив

національний президент Конгресу Українців Канади Павло Грод. "Ми заохочуємо всіх канадців підтримати цю важливу гуманітарну ініціативу".

Основні зусилля по збору коштів будуть спрямовані на урядові та специфічні субсидійні організації, а також на збір приватних пожертв від корпорацій та окремих жертводавців. Національна благодійна організація "Фонд Україна-Канада" запропонувала свою підтримку у цьому проекті.

Щоб дізнатися більше, або зробити пожертву, будь ласка, відвідайте інтернет-сторінку за адресою: www.unisef.ca/ICID (Попередження вірусу імунодефіциту в Україні), Фейсбук, або Твіттер:@StopHIVUkraine

Контактна особа:
Таня Мерке Епп
Керівник проекту МЦІЗ
Тел: 204-946-5156
tmerkeepp@icid.com

Launching of the fundraising campaign for ICID/UNICEF HIV Prevention in Ukraine Program

The Hon. Jake Epp and Heather Medwick, CEO of the International Centre for Infectious Diseases (ICID) today launched a fundraising campaign to support an HIV prevention initiative in Ukraine. Ukraine has been experiencing one of the fastest growing HIV epidemics in the world.

Mr. Epp and the Hon. Roy J. Romanow - former Premier of Saskatchewan - are Co-Chairs of the campaign, which will raise $500,000 to support the initiative, a partnership between Winnipeg-based ICID, UNICEF Canada and UNICEF Ukraine.

The program will also engage the expertise of the University of Manitoba Centre for Global Public Health to develop prevention strategies. The Centre, led by Dr. Jamie Blanchard, has 25 years of frontline experience in HIV/AIDS prevention in both Africa and India.

"We are delighted that Mr. Epp and Mr. Romanow have agreed to take on a leadership role to raise funds for the HIV Prevention in Ukraine program," said Heather Medwick, CEO of ICID. "We look forward to developing this program with Dr. Blanchard and UNICEF, and making an impact on the health and well being of young Ukrainians."

"Through hard work and determination, Ukrainian Canadians have prospered in Canada, but have also been the most important supporters of Ukraine as a nation," said Mr. Epp. "This is an opportunity for the Ukrainian Canadian community in particular, to come together and give back in order to help prevent the spread of a deadly disease although we encourage all Canadians to give."

"HIV Prevention in Ukraine is a very important humanitarian program and ICID and its partners have an excellent reputation for this type of quality research and public policies," said Romanow. "HIV in Ukraine is a challenge we must overcome and I am very pleased to be associated with this initiative."

"The Ukrainian Canadian community is very supportive of ICID's efforts to increase awareness of and halt the spread of HIV/AIDS in Ukraine," said Ukrainian Canadian Congress National President Paul Grod. "We encourage all Canadians to support this important humanitarian initiative." Fundraising efforts will be focused on government and specific granting organizations, as well as generating private support from corporations and individuals. The Canada Ukraine Foundation, a national charitable organization has offered their support to the project.

To learn more people can go to icid.com. To make a donation, visit www.unicef.ca/ICID , or find it (HIV Prevention in Ukraine) on Facebook or on Twitter: @StopHIVUkraine
For more information please contact:
Tanya Merke Epp (204) 946-5156
Project Manager, ICID
tmerkeepp@icid.com

УКРАЇНСЬКИЙ ЖІНОЧИЙ РУХ ЯК ФАКТОР ГЕНДАРНОЇ РІВНОСТІ

Минулого літа під час річних нарад СФУЖО в Перемешлі (Польща) вирішено наблизити зв'язок із організаціями діаспори і України. У вислід цієї дискусії запляновано Міжнародний Форум Українських Жіночих Організацій заходами Світової Федерації Українських Жіночих Організацій (СФУЖО) разом із Міжнародним Інститутом Освіти, Культури та Зв'язків з Діаспорою (МІОК), який відбувся в серпні ц.р. у Львові в примішенні Національного Університету "Львівська Політехніка". Тема форуму була "Український жіночий рух у сучасному світовому та національному вимірі". Близько 250 учасників із різних частин України, Европи та Північної Америки брали участь у форумі.

Теми форуму були слідуючі:
1. Представництво українських жіночих організацій у міжнародних структурах: функції та завдання (національний, правовий, культурологічний аспекти діяльності).
2. Консолідація українських жіночих організацій в Україні та світі для захисту прав і свобод української жінки.
3. Українські жіночі організації як чинник формування і збереження національної ідентичності: освіта, історична пам'ять, духовна традиція, культура.
4. Український жіночий рух як фактор гендерної рівності.

З огляду на мій професійний і особистий досвіду у темі "гендерної рівності" запрошено мене виголосити доповідь на згадану 4-ту тему. Нижче подано скорочений зміст доповіді. [*Ред.*]

****

Ми довго йшли принижені, незнані
Рабинями були ми, сказано: жінки
В терпіннях перші, в гаразді останні .. .
Такими все нас бачили віки
Та час минав і вибила година,
Що ми добились вільних людських прав,
І стала жінка, як вільна людина,
Серед людства і світ її пізнав.

Пізнав великі скарби серця й духа,
Любов і силу, що носимо в душі,
Ніяка їх не знищить завіруха
І до добра промощуємо ми всі.

Ці зворушливі слова поетеси Лучимінської підкреслюють тернистий шлях, який довів нас, жінок, до сьогоднішнього дня. Це був тернистий шлях відданих жінок, який уособлює історію жіночого руху від самих початків до сьогоднішнього дня.

Коли б вгянути в історію українського народу із глибини минувшини, то знайдемо в кожній добі, навскрізь переплетений золотою ниткою велику незамінну роль жінки.

Пригадаймо собі деякі найважливіші моменти. Почнемо із влаштування першого жіночого товариства в Україні, яке було створено в жовтні 1884 року в місті Станіславові в Західній Україні за ініціятивою визначної в нашій історії постаті, письменниці, громадської діячки і піонерки жіночого руху Наталі Кобринської-, а саме "Товариства руських женщинь". Головна ціль була придбати для жінок бібліотеку, постачати для жінок потрібну лєктуру, видати часопис, знайомити жінок з жіночим рухом в інших країнах. Однак не всі зрозуміли вартість цієї організації - ставились байдужно. Також не всі зрозуміли шляхотніх проривів великої патріотки, і з часом організація була розв'язана. Але до помочі Кобринської стали українські письменниці, які

відважувались писати в обороні прав жінки за підписом власних імен.

Писали наші письменниці твори, присвячували їх питанню жіночої рівноправности. Уляна Кравченко писала прекрасні поезії, якими чарувала і кликала жінок на "Новий Шлях". В своїх поезіях вона закликала - "Погордуй сучасним судом, жий для ідей, працюй кривавим трудом. Віддай усе за рідний люд".

Сама Кобринська писала статті та 1887 року видала перший жіночий збірник - Альманах для Жінок - "Перший Вінок". Збільшувалося число співробітниць. З Великої України відгукнулись Олена Пчілка, та дала свої поезії молоденька ще поетка Леся Українка. До співпраці стали і інші жіночі постаті.

З часом після цієї першої спроби організувати жіноцтво, почали повставати жіночі товариства в різних частинах України. Організаційна праця жінок зростала і виходила на спрямований Кобилянський шлях.

Перша світова війна зо всіма своїми подіями повернула працю жіноцтва на добродійну роботу. Відбувалися великі події в українських землях включно із повстанням на короткий час Самостійної Української Держави.

Однак повоєнний час приніс свої вимоги. З маси всіх різних поодиноких товариств створився Союз Українок, який веде організаційну, культурну працю все вище і вище. Виростає могутня у своїй силі жіноча організація Союз Українок - довголітня мрія Наталії Кобринської. На жаль, їй не

довелося бачити плодів своєї розпочатої праці. Покинула вона цей світ в 1920-му році.

В 1934 р. відбувається блискуча подія в історії жіночого руху, а саме - Конгрес Українського Жіноцтва у Станіславові, на якому було рішено створити Світовий Союз Українок, федерацію, яка мала об'єднувата усі українські жіночі організації в Україні і поза нею. Внаслідок, в 1937 р. повстав Світовий Союз Українок. Головою Світового Союзу Українок стає Мілена Рудницька. Однак поява другої світової війни позбавила можливості вести нормальну працю, і поодинокі провідниці понесли цей ідеал Світового Союзу Українок у широкий світ на чужину. Я знаю, що певний час Мілена Рудницька провела в Канаді із Союзом Українок Канади.

Все це що я стисло згадала входило в згаданий тернистий шлях жіночого руху, шлях відданих жінок, які помимо жахливих обставин історичного періоду їхнього життя, стояли на сторожі віри, родини, традицій і держави від початків існування нашого народу до сьогоднішнього дня. Українська жінка в кожній добі двигала нелюдськими силами вперед життя нації. З покоління в покоління бачимо, як вона передає заповіт любови до краю і до боротьби за його долю.

Кожна із них була готова віддати своє життя за людські й національні права України. Вони

Орися Сушко, Галина Чайка (представник Радіо Свободи), Оля Даниляк

хотіли бачити Україну незалежною, щасливою та заможною. Багато із них загинули в боротьбі за ідею незалежності України, наприклад, - Олена Теліга , яка перед страшною смертю в снігах Бабиного Яру писала -

"І в павутині перехресних барв
Я палко мрію до самого рання
Щоб Бог зіслав мені найбільший дар;
Гарячу смерть, не зимне умирання".

Потрібно також згадати сучасних жінок, провідниць, які сьогодні в інших умовинах продовжують ту боротьбу за скріплення вільної української держави, які відновили організаційне життя, яке було заборонено російською владою, і працюють інтенсивно, щоб в цю пору жінка зайняла своє правдиве місце в суспільстві.

Це включає і вас, присутніх на цьому зібрані - провідне жіноцтво сучасного українського жіночого руху.

Отож, переглянувши історію жіночого руху від самих початків до сьогоднішнього дня, ми, провідні жінки, маємо перед собою велике завдання - ми не можемо легковажити це все добро, здобуте нам нашими попередницям, потрібно використовувати можливості, які маємо сьогодні, і збагачувати ними себе. Мусимо йти далі, вперед з великою вірою в наші завдання зо світлим ідеалом перед нашими очима і з бажанням безперервної праці для свого народу в цілому й для української жінки зокрема.

І ось сьогодні перед нами питання - а саме, який вплив згаданий український жіночий рух має на гендарну рівність?

Моя відповідь вам сьогодні ось така: ця віддана праця, яку я представила, мала і дальше має колосальний вплив на гендарні справи. Без згаданого жіночого руху ми, жінки, не могли б сьогодні користатися такими привілеями, які стоять яскраво перед нами в організацій, в уряді, в освіті, в проводі різних установ. Безперечно, жіночий рух дав основний поштвх жінкам виявляти свою здібність і посвяту для народу в такій великій мірі, що не можна цю дійсність заперечити.

Тему - "Український жіночий рух як фактор гендарної рівності" можна аналізувати в різні способи. Можна подати саму статистику та порівнювати дійсне і актуальне становище жінок в різних країнах. В загальному, ця статистика доказує, що жінка, ще й сьогодні не займає своє відповідне місце в суспільстві. Однак кожного року це становище покращується. Є ряд світових організацій, призначених до цієї теми. Можна говорити про ролю жінки в галузях здоров'я, економіки, соціології та в уряді. Можна підкреслити, що ще й сьогодні жінка добивається своєї рівноправності та взаімної пошани, щоб виявляти свої здібності рівно з чоловіком.

Можна говорити про дискримінацію жінок і різні фізичні і моральні знущання або зневажання, які існують навіть в прогресивних і модерних країнах, в яких, здається нам, такі дії не повинні в цей час інснувати. Згадані теми глибокі і многогранні, і кожний згаданий розділ є важливий і надається на окреме опрацювання, однак, ми сьогодні

не маємо достатнього часу це зробити.

Отож, на мою думку, найбільш потрібно сьогодні підкреслити, що вірне і основне розв'язання проблем відносно гендарної рівності жінок полягає в тому, щоб зрівняти жінку і чоловіка в правах і в обов'язках та створити такі умови життя, щоб при них жінка жила повноцінним особистим і громадським життям. Роля жінки в суспільстві, а зокрема в демократичній системі, є надто важливою, щоб легковажити. Для того потрібно нашої спільної інтенсивної праці над ліквідуванням всякої дискримінації жінок. Потрібно дальше пробивати ту скляну стелю (в Канаді знаємо це як глес сілінг), яка спиняє прогрес до повної рівноправності жінок. Однак ця стеля вже ось, ось впаде, властиво завдяки довготривалому, яскравому жіночому руху.

З мого довголітнього досвіду, працюючи в різних галузях цієї теми і також як координатор справедливости при відділі освіти - до чого входило важливе питання - рівноправність жінки, можу сказати, що як в Канаді, та в інших країнах ця справа є весь час на очах провідників і робляться всі можливі старання для того, щоб жінка користалася такими самими привілеями і пошаною, якими користаються чоловіки. Потрібно освідомлювати суспільство, а зокрема мужчин, щоб раз і на все зрозуміли, що жінка має ті самі характерні цінності як мужчини, і може виконувати ролі які до цього часу займали тільки мужчини - можливо навіть і краще. Потрібно їм це доказати і потрібно в тому дусі виховувати нашу молодь, особливо наших синів.

Я знаю із свого власного переконання, що ця справа нелегка. Будучи першою жінкою, яка на протязі 15 років входила в склад Консисторії УПЦК, будучи першою жінкою-президентом крайового Конгресу Українців Канади, та першою жінкою, яка очолює церковну раду в нашій парафії - я свідома того, що не всі мужчини приймають це як нормальне явище, однак потрібно дальше розколювати цей камінь їхнього скептицизму. Я впевнена, що пройде час, і ми і це переборемо, йдучи такою дорогою, якою вказувала нам Наталя Кобринська: "Підняти себе, свої народні й громадські обов'язки, це ж не заслуга, а обов'язок усякої розумної людини".

Знаємо із своїх власних переживань, що доля не дає нам легких, ані гладеньких шляхів. Але й знаємо, що коли людина прямує вперед із певною метою, то переборе різні труднощі і прийде до чогось кращого.

Леся Українка в листі до своєї подруги Ольги Кобилянської писала ось так: "Хто має силу ходити по гострім камінню, той завжди перейде по ньому до чогось високого, до вищого, ніж звичайно можна дійти рівними та гладенькими стежками." Це, дорогі мої, шановні пані, провідники сучасного жіночого руху, є наш дороговказ на майбутнє.

Ми є сильні, ми є завзяті і ми переможемо всі труднощі, коли будемо разом переходити той гострий камінь. Не здаваймося - ми переборемо. Дай Боже, щоб

Орися Сушко із Лілею Григорович, Депутат Укр. Уряду

жінка вже нарешті, і назавжди зайняла своє Богом дане правильне місце в суспільстві. Мій визов до вас сьогодні є - піднятись, працювати і віддавати все для піднесення цілого свого народу та виробити в ньому належне місце для нашого суспільства, а зокрема для жіноцтва.

В цьому лежить пуття жіночого руху.

Честь і слава жінкам!

Слава Україні!

Щасти нам усім, Боже!

ДІД МОРОЗ З УКРАЇНИ

Павло Степ

- Мамо, а чого пані вчителька каже на мене "Джордж"? - питає п'ятилітній Юра, повернувшись із дитячого садка. - Я ж Юрій!

- По-тутешньому не Юрій, а Джордж.

- А як буде Івасик по-тутешньому?

- Поки маленький - Джоні, а виросте, то буде Джон.

- А Павлусик?

- Павлусик - буде Пол... А на вихователькy треба казати не "пані вчителька", але просто міс Кейт, - пояснює мама, посміхаючись.

- Ти диви! А я й не знав!

- Ти ще багато чого не знаєш, бо мало зустрічався з тутешніми дітьми.

- А Павлусик та Івасик хіба не тутешні?

- Вони такі, як ти.

- А я ж який?

- Такий самий, як і вони. Та це нічого. Ось навчишся по-тутешньому говорити, тоді все зрозумієш. Тільки ж треба добре прислухатися, як вимовляє слова вихователька, та й собі так вимовляти. І скажи учительці, що ти українець і що тебе звуть не Джордж, а Юрій. Ніколи, синку, свого імені не змінюй, бо будуть люди з тебе сміятися.

- Добре, мамо.

І справді, Юра став уважніше прислухуватися до слів міс Кейт, хоч спершу не всі з них розумів, а більше здогадувався. Дуже дивувався, що всі речі інакше звуться, як він звик їх називати. Проте мало не щодня вивчав якесь нове слово і

дивував ним діда й бабу, які теж уважно прислухалися до чужих слів і ніяк не могли їх похопити. Щоправда, баба ще сяк-так розбиралася, бо трохи молодша, а дід був зовсім безпорадний і нарікав на свої літа.

- Нічого, дідусю! Ось я трохи підучуся, тоді й вам допомагатиму. І бабусі теж! - заспокоював Юра.

- Дякую, Юрцю. Я почекаю, - радів дід. - Тільки ж гляди сам як слід навчайся. Будь уважний, слухняний.

- Я й так як слід учуся, бо хочу все чисто знати.

- Якщо так, то все й знатимеш.

II

Ще на початку грудня Юра прибіг додому трохи схвильований і відразу до мами:

- А ми сьогодні співали!

- Що ж ви співали?

- Святу пісню! "Голий найт" називається!

- Не "голий найт", а "Голі найт", поправила мама. - А ти ж розумієш, що це таке?

- Розумію! Це свята, тиха

ніч... Тільки, мамусю, я не все зрозумів, що сьогодні казала нам міс Кейт... Чи, може, вона помилилася...

- А що саме?

- Вона казала, що всім чемним дітям Святий Миколай (вона казала "сант Клаус") принесе на Різдво (вона казала на "Кристмас") різні подарунки...

- Так, синку, принесе... Неодмінно принесе, хто буде чемний...

- А як же Дід Мороз? Він же торік мені приносив. Я ж був чемний і цього року. Хіба ж він тепер не принесе?

- Чому ж не принесе? Дід Мороз теж принесе, але треба бути завжди чемним.

- То вони ж виходить, удвох із Святим Миколаєм будуть подарунки розносити?

- Удвох, мій хлопчику. Тут дуже багато чемних дітей і Дід Мороз нізащо не встиг би сам усіх обдарувати в один вечір. То він ото й просить Святого Миколая, щоб допомагав.

- Он воно як! А я цього й не знав!

У другій половині грудня дирекція дитячого садка влаштувала для своїх вихованців урочисту вечірку. Всі діти, а серед них і Юра, весело гралися навколо пишно оздобленої високої ялинки. Деклямували віршики, співали й танцювали. Під кінець вечірки з'явився Святий Миколай. Він був у червоному кожушку і в химерній шапці з китицею. Широченна сива борода сягала аж до пояса, а густі, теж сиві брови, звисали на самісінькі очі. Миколай приніс повний мішок подарунків і почав роздавати дітям.

Юра одержав чудесну книжку з кольоровими малюнками, що зветься "Пітер Пан". На обкладинці - хлопчик із кинжалом і піратський капітан Гук із довгою шпагою в руках. Хлопчик - цей той Пітер Пан, що загубив свою тінь, а тепер шукає її по всіх усюдах.

III

Повернувшись із мамою додому, Юра побачив у куточку на ґанку ялинку.

- Де це взялася у нас ялинка? - здивовано спитав, зайшовши до кімнати.

- Та оце недавнечко Дід Мороз приніс з України, - пояснив дід. - Казав, що через деякий час принесе тобі і всім нам різних подарунків, а також куті та узвару...

- А що це таке? - спитав хлопчина.

- Це наші різдвяні страви.

- А вони смачні?

- О й які смачні! Хіба ти забув, які були минулого року?

- А, пригадую! Вони солодкі, як мед! Це така каша із маком і горішками. А узвар, - солодкий-солоденький компот. Чи так, діду?

- Так, Юрцю. Це і є українські різдвяні страви. Та окрім них, є ще й інших багато.

Після різдвяної перерви дні знову попливли звичайним порядком. Юра ходив у садок. Малював там картини, ліпив усякі речі, вирізував із паперу фігурки і наліплював на великі аркуші. Вертаючись додому, часто запитував діда:

- Коли вже той Дід Мороз принесе подарунки та різдвяні страви?

- Почекай трохи, Юрцю! Україна - це тобі не близький світ... Треба ж Дідові Морозові через ліси, степи й гори брести, через моря-океани плисти, щоб до нас дістатися.

І Юра терпляче чекав. Одного разу, прибігши додому, помітив, що діється щось незвичайне. Бабуся біля якихось горщечків порається. Потім стала качалкою щось у макітерці розтирати. Мама із скрині вишивані рушники й настільники витягає. Дідусь поголений, причепурений і все чогось лагідно посміхається. "Що з ними? Мабуть, гостей чекають?" - подумав хлопець.

Попоївши, він пішов собі на санчатах з гори спускатися. А надворі ж так хороше! Морозець потріскує. Сніг під ногами порипує. А легесенькі сніжники в повітрі повільно плавають, гойдаються. Стояв би та милувався зимовою красою! Але довго без руху не постоїш: руки й ноги мерзнуть, у зашпари заходять.

Наспускавшись досхочу, Юра кинувся додому. Не встиг ще й дверей причинити, а мама вже до нього:

- Роздягайся, синку, та мий

руки, бо незабаром і тато з праці прийде.

Поки Юра роздягався, тим часом прийшов і тато.

- Із Святим Вечером, будьте всі здорові! - привітався. - Гу, й морозець на ніч збирається!

- Та воно завжди в цю пору так буває, - ствердив дід, відповівши на синове привітання. - А потім до внука: - А ти знаєш, Юрцю, нарешті, Дід Мороз прибув з України. А тому в нас сьогодні Святий Вечір...

- Прибув? А подарунків, куті та узвару не забув принести?!

- Ні, не забув, приніс! Окрім куті та узвару, приніс ще дечого багато: рибки смаженої, голубців, млинців, вареників, різних пиріжечків тощо, - заспокоїла бабуся.

Мама накривала вже стіл біленькою скатертиною, а баба почала його густо заставляти різними стравами.

- І все це приніс Дід Мороз? - вигукнув Юра.

- Усе чисто, - відповіла баба.

- І як він тільки доніс стільки всякої всячини?

- Доніс, як бачиш! І не тільки нам, - сказав тато.

- Коли ж ми все це будемо їсти?

- Ось нехай тільки на небі перша зірка появиться.

- То я піду погляну. Може появилася уже, - пропонує Юра свої послуги.

- Біжи, хлопче, поглянь, - заохочує дід, - я теж, у твоїх літах бувши, завжди ходив першу зірку виглядати.

Юра за шапку і миттю за двері. За деякий час повернувся, вигукуючи радісно ще з порога:

- Уже! Уже появився! Така блискуча й велика!

- Ну, от і добре! Тепер помолимось Богу, будемо Святу Вечерю споживати, - сказав на це дід. Діставши із шухляди воскову свічку, встромив її в паляницю, що лежала посеред стола, засвітив і почав молитву проказувати:

- Дякую Тобі, всесильний Боже, що ти сподобив нас діждатися цього Святого Вечора. Дякуємо й за те, що звів докупи всю нашу родину. Змилосердься ж над усім нашим родом і над великим народом, що по всьому світу і в Рідному Краю поневіряється, і над усіма людьми в світі. Обдаруй усіх людей Твоєю ласкою і милістю своєю...

Усі стояли біля стола, мовчки дивилися на образ Христа у терновому вінку, що висів у кутку, і час від часу хрестилися. Юра теж хрестився і захоплено поглядав то на образа, то на діда. Він глибоко вірив, що Христос неодмінно послухає діда і все зробить саме так, як він просить. Інакше не може бути.

Коли всі посідали на свої місця, дід зачерпнув ложку куті й почав запрошувати душі померлих родичів разом вечеряти. Кликав і Мороза кутю їсти, нагадуючи, щоб у Петрівку не приходив, бо всі будуть залізними пугами бити. Проковтнувши першу ложку, він набрав ще дві, за кожним разом повторюючи те саме. Всі інші спершу теж набрали по три ложки куті, потім заходилися коло інших різдвяних страв. Вечеря тривала досить довго, бо страв було аж дванадцять і кожну треба бодай покуштувати. Закінчили вечерю узваром. По вечері гуртом проколядували "Бог предвічний народився" і перейшли до світлиці, дивилися на ялинку і які подарунки приніс Дід Мороз.

Ялинка, щоправда, була не така висока, як у дитячому садку, але так само гарно прибрана. На ній горіли різнокольорові вогники, висіли цукерки, срібні й золоті горіхи і всілякі забавки. А під нею - цілі гори пакунків і пакуночків. Чого тільки не було в них! Були подарунки для всіх, а найбільше і найкращі - для Юрасика. Він одразу ж схопив велику книжку "Українські народні казки" і добре оправлений річник дитячого журналу "Соняшник" і тут же хотів читати, але дідусь відрадив:

- Облиш! Краще я розповім, як колись у нас дома святкували це велике свято - Різдво Христове...

І полинув старий в солодкі спогади свого дитинства. Згадував, як він із небіжчиком татом у цей вечір урочисто запашне сіно та обжинкового снопа - дідуха - із клуні до хати

вносив. Яких чудових молитов при цьому проказували тато. Як хату, комору, стайні і всю садибу пахучим ялівцем обкурювали. Як усю худібку свяченим маком обсипали...

Юра з цікавістю слухав, не відводячи очей від діда. Немов зачарований ніколи ще нечутими словами, він спитав:

- А чому ж ми, діду, тепер цього не робили?

- Бо ж ми тепер ні обжинкового снопа, ні клуні, ані жодної худібки не маємо, - пояснив дідусь і провадив далі розповідь.

Найбільше Юрі подобалось оповідання про те, як дід колись водив по селу "Козу", як ходив із хати до хати з "Вертепом", як колядував і носив Святу Вечерю хрещеному батькові і які подарунки діставав од нього.

- Я теж понесу Святу Вечерю хрещеному, - рішуче заявив Юра.

- Авжеж понесеш! - підхопила бабуся. - Завтра понесеш чи повезеш трамваєм. Тільки ж треба якоїсь колядки навчитися співати.

- Неодмінно треба! - ствердив дідусь. - Та ось я його відразу ж і навчу тієї, що сам колись залюбки виспівував, - закінчив старенький і почав потиху:

"Коляд-коляд, колядниця,
Добра з медом паляниця,
А без меду не така:
Дайте ж мені п'ятака..."

Колядка дуже припала Юрасикові до серця. Він за дідом повторив її кілька разів, аж поки добре вивчив напам'ять. А коли всі полягали спати, то ще й у ліжку шепотів тихенько: "Коляд-коляд, колядниця..." аж поки й заснув.

З НОВИМ РОКОМ!

З Новим Роком, браття милі,
В новім щастю, в новій силі
Радісно витаю вас
І бажаю, щоб в здоровлю,
В мирі, з братньою любов'ю,
Від тепер ішов вам час.

І бажаю, щоб трудяще
Те життя вам якнайкраще
Без біди минуло всім,
Щоб думками ви міцніли,
Багатіли, не бідніли,
Щоб веселий був ваш дім.

І бажаю, щоб ми згідно,
Сміло, свідомо, свобідно
Йшли до спільної мети.
В своїй хаті жить по свому,
Не коритися нікому,
Лад найкращий завести.

Щирій праці - Бог поможе!
Дай вам Боже все, що гоже!

Іван Франко

59-ий З'їзд Союзу Українців Самостійників Східньої Канади

З'їзд відбувся 27-29 серпня 2010 р. в Інституті св. Володимира та в Соборі св. Димитрія, Торонто. Гаслом з'їзду був клич "Наша Мрія". Були присутні представники всіх складових організацій Союзу Українців Самостійників (СУС) Східньої Канади - голова Д. Шпитковський, Товариство Українців Самостійників (ТУС) - голова С. Стасюк, Союзу Українок Канади (СУК) - голова Д. Москалюк-Руткай, Союзу Української Молоді Канади (СУМК) - голова Х. Коваленко, та від Інституту св. Володимира й Фундації СУС.

Активну участь у підготовці З'їзду, а також в його проведенні, брала молодь. Представники СУМК були також найбільш численною групю на з'їзді - 28 осіб. Від СУК було 20 делегаток на чолі з головою Д. Москалюк-Руткай та її заступницею А. Троян. Від відділу с. кн. Ольги були присутні: Н. Ємець, Г. Савранчук, А. Москалюк, В. Маслівець і Є Мельничук.

Голова СУС Східньої Канади Д. Шпитковський відкрив з'їзд, побажав усім плідних нарад. Можна виділити такі головні теми, котрі були обговорені на з'їзді: духовні, культурні, як виховувати провідників та товариські. Усі теми були повчаючі й представлені цікаво.

Духовні теми

Отець Богдан Гладьо (церква св. Івана Хрестителя, Ошава) та о. Володимир Феськів (Катедра св. Володимира, Торонто) пояснили значення символіки св. Літургії, яка правиться в православній церкві. Ціла Служба Божа - це символ життя, офіри і смерті Спасителя нашого Ісуса Христа. Вечором о. Б. Гладьо в каплиці Інституту відслужив Вечірню. Виголосив доповідь про значення свята Успіння Пресвятої Богородиці, про традиції, обряди в Україні того дня (посвячення квітів та овочів).

Культурні теми

Це була доповідь-презенетація журналу "Промінь", який в цьому році відзначає своє 50-ліття. Зробила це цікаво і повчаюче головна редакторка журналу дост. Пані Сушко (колишня голова Конгресу Українців Канади), котра нещодавно була нагороджена найвищою канадською медаллю Order of Canada. Вона також розказала про кампанію "*Синє серце*", котру по цілому світі веде Організація Об'єднаних Націй під гаслом "Зупинити торгівлю людьми".

Пані Н. Острижнюк з Ріджайна представила свою книгу про Савелю Стечишин - *The Blossoming of a Ukrainian Canadian:Savella Stechishin* - одну із засновниць Союзу Українок Канади. Вона була одна з перших українських провідників, удостоєних Order of Canada.

Виховання провідників

Дуже важлива тема, яку представило кілька доповідачів. Пані С. Шпитковська говорила про працю постійно діючого комітету УПЦК і СУС. Головна ціль - це зберегти Церкву і людей в Церкві, особливо молодь. З цього виникає потреба виховувати майбутніх провідників. Бажано, щоб духовенство, знаючи потреби вірних, мало з ними тісний зв'язок. Зокрема молодь повинна мати почуття, що вона є бажана в церкві. Вірні повинні розуміти, що наша церква дає їм правдиву науку, що вона є динамічним джерелом духовної освіти і моралі.

Також наступна сесія, котру вела проф. університету з Ватерлу Л. Карсон, була дуже повчаюча і цікава. Вона давала поради, як розв'язувати навіть дуже складні проблеми і виховувати провідь. Її доповідь була на тему "Творчість можна набути - і як". Переконувала, що це можна осягнути відповідною підготовкою

і наполегливою працею. Численними, деколи гумористичними прикладами й цитатами визначних вчених і мислителів вона радила ніколи не лякатися праці, а терпеливо і з завзяттям прямувати до цілі.

Третя сесія, котру очолював др. П. Кондра, була на тему "Мріяння про майбутність СУС" - тобто, як треба рішати наші проблеми і виправляти недоліки. Великою мрією нас усіх є, щоб наші діти й онуки виховувались в нашій українській православній церкві й культурі. Щоб наша церква опікувалась дітьми і молоддю задля виховання майбутніх провідників, щоб було добре порозуміння і співпраця між духовенством і мирянами.

Товариський аспект з'їзду був також надзвичайно вдалий. Прогулянка кораблем по озері Онтаріо в суботу вечором була чудова. Були радісні зустрічі з бувшими СУМКівцями, спогади, музика, танці до білого ранку, смачна вечеря. Чудовий вид заходячого сонця, а вночі сяйво місяця над водою захоплювало усіх. Ще довго це буде згадуватись усім присутніми. Подяка за ввічливу підтримку цієї мандрівки Кредитовій Спілці СОЮЗ.

У неділю делегати та гості зійшлись в соборі св. Димитрія на Службу Божу, котру очолив Високопреосвященніший Митрополит Юрій. Чудово співав церковний хор при співучасті СУМКівців під диригентурою Х. Коваленко. Їхні юні голоси високо піднесли молитовний настрій св. Літургії. Під кінець Служби Божої була посвячена ікона св. апостола Андрія Перовозанного. СУМКівці замовили цю ікону, яка присвячена пам'яті Андрійка Олійника, довголітнього, здібного провідника СУМКівця , котрого Бог покликав нещодавно до Царства Небесного. Ікона буде постійно зберігатись в церкві і завжди пригадувати батькам, родині, товаришам СУМКівцям і цілій громаді про світлу пам'ять молодого юнака. Ікону написала добр. Семотюк-Максимюк з Вінніпегу.

Іванка Іванночко, голова Укр. Музею Канади - СУК, філія Торонто

Остання сесія була спільна для всіх організацій і закінчилась прийняттям важливих резолюцій. Складові організації СУС будуть їх виконувати протягом двох років - до наступного з'їзду.

На кінець голова СУС Східньої Канади Д. Шпитковський подякував резолюційній комісії, організатором, делегатам і гостям за проробленну працю, за успішне проведення 59 з'їзду СУС Східньої Канади.

Євгенія Мельничук
на підставі звіту Наталі Ємець

Celebration! UWAC, Lesia Ukrainka Branch, Winnipeg

The Lesia Ukrainka Branch of the UWAC, located at the Ukrainian Orthodox Metropolitan Cathedral of the Holy Trinity in Winnipeg, Manitoba, held a fall luncheon in 2010 to celebrate the accomplishments of our members.

The program was as follows:
- Opening - President, Margaret Pestrak
- Moment of silence for deceased members
- Greetings - Sonja Bejzyk, National President, Ukrainian Self-Reliance League and Olena Garrity, President Manitoba Provincial Executive
- Entertainment - Rachel Pederson on the violin
- Presentations - Margaret Pestrak, Carol Kowalchuk, Membership chair

Please accept our donation of $100 to the Promin Press Fund.

The following members were honoured:

Grace Karpiak - 50 years
Anne Nazarevich - 50 years
Doris Ternowetsky - 50 years
Evelyn Wasylyshen - 48 years
Helen Bohonos - 47 years
Iris Bugera - 46 years
Pauline Ignash - 46 years
Ann Hryhor-Mosquin - 46 years
Carole Romanyk - 45 years
Zena Kenedra (new member)

Nine members seated in the front row were honoured for their service: L to R: Helena Bohonos, Grace Karpiak, Ann Nazarevich, President Margaret Pestrak, Very Rev. Archpriest Gregory Mielnik, Evelyn Wasylyshen, Pauline Ignash, Anne Hryhor-Mosquin, Iris Bugera, Carole Romanyk, Nellie Pawlyk (65 years). Congratulations for your dedication!

Past presidents - L to R: Evangeline Manulak, Olena Garrity, Margaret Pestrak (current president), Nellie Pawlik (first president of Branch), Sonja Bejzyk, Pauline Ignash, Helena Bohonos

UWAC, Olha Kobylianska Branch celebrates 80th Anniversary

On the evening of June 26, 2011, a candlelight tea was held in commemoration of the 80th Anniversary of our branch. The audience included fellow members from Saskatchewan, Edmonton, Vegreville, Two Hills, Lac LaBiche, and Waskatenau. Honourary members Mary Klym and Doris Kuchmak greeted our guests and looked after the guest book.

The festivities were held at the National Hall which was beautifully decorated with live poplar boughs at the entrance. The tablecloths adorned by our traditional colours of blue and yellow napkins, candles, roses and china tea cups. The program commenced with the Canadian national anthem, O Canada, followed by the Ukrainian National anthem, Shche Ne Vmerla Ukraina. Music was played by Christine Horne. MC Elizabeth Roshko gave opening remarks in which she paid respect and admiration to our charter members.

The candlelight procession began with each local member walking behind the flag bearing president to the front where the lighted candles being carried were placed in bowls of wheat on the head table. Henia Martyniuk, branch president welcomed everyone in attendance. A heartfelt and meaningful Panachyda was held by Reverend Father Benny Ambrosie in memory of our charter members.

Congratulatory greetings were given by John Roshko on behalf of the members of the Holy Ascension Ukrainian Orthodox Church. Pat Palechuk read a letter from the Honourable Premier Ed Stelmach thanking our club for our dedication in preserving our faith, culture, and history. Pat Kolotyluk read a letter from MLA Jeff Johnson, in which he extended gratitude to our club for preserving our Ukrainian cultural heritage. Town of Smoky Lake Mayor, Hank Holowaychuk, brought greetings acknowledging appreciation for the club's achievements in making our community a better place. National Ukrainian Women's Association president, Zennia Yuzik, and provincial president, Dr. Geraldine Nakonechny each presented sincere congratulations.

Cultural entertainment was provided by the Smoky Lake Holubka dancers. They gave an exceptional performance delighting the audience and earning them an appreciative applause. The history of our club was well documented and presented by Louise VanIderstine. The program continued with national president Yuzik presenting pins and certificates to Elizabeth Roshko and Doris Kuchmak for their 50 year memberships. The certificates acknowledge the dedication and voluntary work for the Ukrainian community, faith and culture. Acknowledgments and closing remarks were presented by Grace Palylyk. She paid tribute to the charter members who had a strong sense of duty to their Ukrainian culture and their loyalty to the Ukrainian Orthodox Church.

Appreciation and gratitude were extended to the anniversary committees who worked diligently to make this anniversary celebration a success. She thanked everyone that participated in the program as well as everyone who attended this special anniversary. The program concluded with everyone singing *Mnohaya Lita* and *De Zhoda v Rodyni.*

Following the program, everyone enjoed tea, a delicious luncheon and anniversary cake. Honourary members Olga Holowaychuk and Doris Kuchmak served tea at the head table. The evening came to a close in an atmosphere of warm fellowship.

written by Grace Palylyk

Закінчення на ст. 32

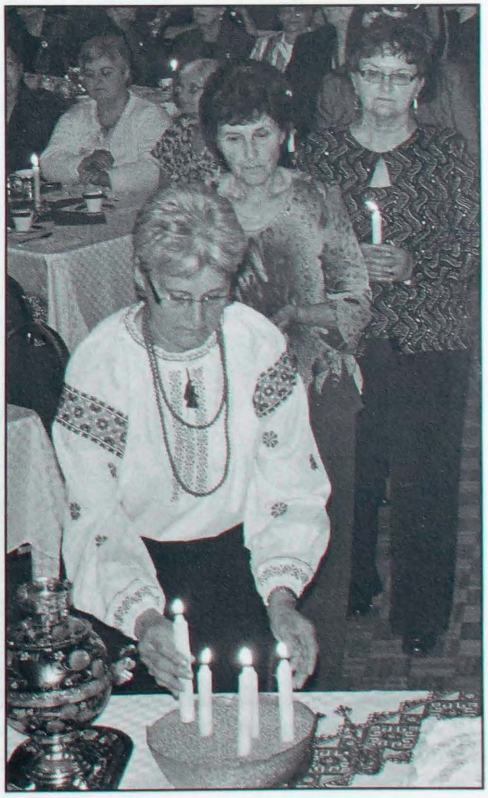

UWAC Kniahynia Olha Branch of Holy Trinity Orthodox Church in Prince Albert SK recognize dedicated years of service

Women of the branch were recognized for 10, 25, 40 and 60 years of service on March 6, 2011. Then National UWAC President Zennia Yuzik attended the event and presented the women with certificates, a rose, and a number of years of service charm for the *smoloskyp* pin.

Left to right: Dobr. Mira Lomaszkiewicz, Rev. Fr. Michael Lomaszkiewicz, Anne Zlipko (60 years of service), Verna Fedoruk - Branch President, Zennia Yuzik - National President

40 years of service. Left to right: Dobr. Mira Lomaszkiewicz, Zennia Yuzik - National President, Mary Dawiskiba, Sophie Karpish, Adeline Kindrachuk

25 years of service. Left to right: Zennia Yuzik - National President, Sylvia Waliduda, Dobr. Mira Lomaszkiewicz

10 years of service. Left to right: Zennia Yuzik - National President, Bertha Kowaliuk, Dobr. Mira Lomaszkiewicz, Marusia Gryba, Ann Borowsky, Helen Kuchirka, Evelyn Potter, Gerry Sklar

Centre for Ukrainian Canadian Studies – University of Manitoba recognizes 16 students during the 2010-11 Awards Ceremony

The Centre Ukrainian Canadian Studies (University of Manitoba) at the St. Andrew's College Convocation and Awards Ceremony held on Sunday, September 18, 2011, recognized 16 students for high achievement in course work, for the 2010-11 academic year. These students received 25 scholarships and/or bursaries with a value of close to $13,000.00 for their high academic achievements. The awards originated from St. Andrew's College Foundation Scholarship and Bursary Fund and the Centre for Ukrainian Canadian Studies Endowment Fund at the University of Manitoba. Many of these funds are named after prominent Ukrainian Canadian families and their family members, along with the professors, made the presentations.

The courses taught in 2010-11 included Intermediate Ukrainian (Prof. I. Konstantiuk), History of Eastern Christianity (Dr. R. Yereniuk), Introduction to Ukraine (Prof. O. Shevchenko), Making of Modern Ukraine (Dr. D. Daycock) and Ukrainian Rites & Rituals (Dr. R. Klymasz). In each class the top three students with the highest marks received awards.

Amongst the prestigious awards was the Anne Smigel Memorial Scholarship for high standing in Ukrainian Canadian Heritage Studies, which was awarded to Cory Chetyrbok of Dauphin, MB. The Andrew & Nellie Pawlik Scholarship for high academic standing in Ukrainian Canadian Studies and the fulfillment of a project that enhances and preserves Ukrainian culture had two winners – Justin Bzovy and Cory Chetyrbok. The Centre also awarded the prestigious Steve and Anna Zurawecki Research Fellowship to an academic colleague for outstanding research in Ukrainian Canadiana and this year was granted to Dr. Robert Klymasz, one of the outstanding Ukrainian Canadian folklorists.

The winners of the various awards included Adriel Agpaiza, Jenna Modha, Curtis Mulyneaux, Romaniya Zayats, Khrystyna Lazar, James Gacel, Rodine Isfeld, Rebecca Klass, Kaelyn Martin, Cory Chetyrbok (four awards), Darka Burczynaki (two awards), Preet Toor, Garren Werbicki. Fr. Michael Faryna, and Justin Bzovy.

The Centre of Ukrainian Canadian Studies exists to create, preserve and communicate knowledge relating to Ukrainian Canadiana through teaching, research and community outreach. The Centre is a leading multicultural institution of the University of Manitoba that specializes in matters pertaining to Ukrainians in Canada. For further information contact the Centre at (204) 474-8906 or view our website *www.umanitoba.ca/faculties/arts/departments/ukrainian_canadian_studies.*

Dr. Hlynka (right) presenting the Steve & Anna Zurawecki Research Fellowship to Dr. Klymasz

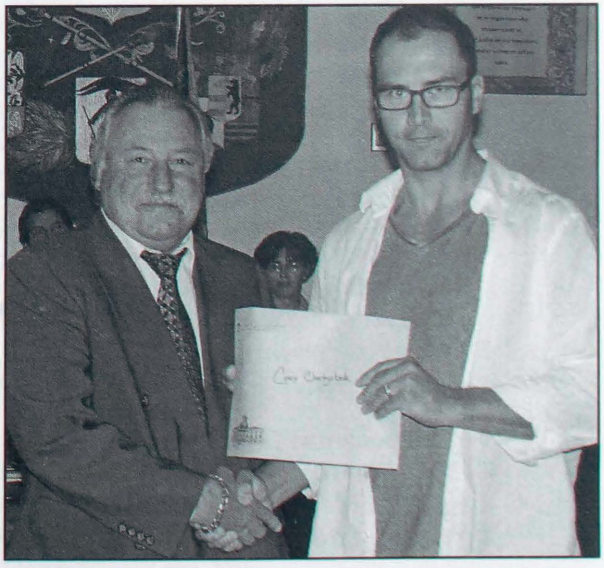

Paul Lasko presenting Cory Chetybrok with the Elia & Maria Symchych Scholarship

Ontarians of all backgrounds celebrate first annual Ukrainian Heritage Day in Ontario

On Wednesday, September 7, Ontarians celebrated the first annual Ukrainian Heritage Day in Ontario on the front lawn of Queen's Park. At St. Vladimir Institute, all attendees also enjoyed Ukrainian food, culture and exhibits spanning 120 years of Ukrainian Canadian history.

Two notable Ukrainian Ontarians spoke at the event: media personality Ted Woloshyn shared some of his personal experiences growing up as a Ukrainian Ontarian and Steve Peters, the first Ukrainian Canadian to hold the post of Speaker of the Legislative Assembly of Ontario, also spoke. Attendees reflected Ontario's diversity and included leaders of other ethnocultural communities. They enjoyed traditional Ukrainian dance by the Desna Ukrainian Dance Company and vocal performances from soloist Taras Chmil, a regular performer with the Canadian Opera Company's Chorus.

In March, the Ontario Legislature unanimously passed Bill-155 the Ukrainian Heritage Day Act, which proclaimed September 7 of each year Ukrainian Heritage Day in the province of Ontario. September 7, 1891 is the date on which the first Ukrainian immigrants, Vasyl Eleniak and Ivan Pylypiw, arrived in Canada.

"For over a century, Ontario has welcomed Ukrainian immigrants seeking freedom and a brighter future" stated Yvan Baker, President of the Ukrainian Canadian Congress – Ontario Provincial Council. "Ukrainian Heritage Day provides a special opportunity to celebrate with Canadians of all backgrounds the role that Ontario has played in successfully welcoming generations of Ukrainians seeking a better life here in Canada. We also commemorate the contributions of Ukrainian Canadians to our political, economic and cultural life in Ontario and across the country."

Bill-155 was introduced by Gerry Martiniuk, MPP (Cambridge) and was co-sponsored by Donna Cansfield, MPP (Etobicoke Centre) and Cheri DiNovo, MPP (Parkdale-High Park). The Ukrainian Canadian Congress – Ontario Provincial Council assisted in the drafting of the bill and solicited feedback on the legislation from community leaders across the province.

ХРИСТОС РОДИВСЯ!

Христос родився - дивна новина -
Лунає радість по світі;
За стіл сідає наша Родина,
Радійте, тіштеся, діти!

Ангели грають в золоті сурми,
На небі зірка в промінні,
Зганяє пастир у полі турми -
Вітає Бога на сіні.

Палає небо сімсот вогнями,
Шумлять діброви і бори:
Вся Україна гримить піснями -
Народ шумує як море.

Христос родився! Дивна новина!
Тріснуть зневіри окови -
Ждала ж Месії вся Україна,
Різдва святого й обнови...

Василь Хмара

фундація СУС в Канаді
SUS Foundation of Canada

SUS FOUNDATION OF CANADA

Established 1965

SUS Foundation of Canada is dedicated to the advancement of education and the preservation of the Ukrainian Culture in Canada. SUS Foundation has funded grants in excess of $1,300,000 to our Institutes, Museums, Youth Programs and Children's Camps. Every dollar donated to the Foundation strengthens its ability to increase the funding to your community.

ukestef@yahoo.ca
or
SUS FOUNDATION OF CANADA
620 Spadina Avenue
Toronto, ON M5S 2H4

Микола Нечай
1919 - 2007

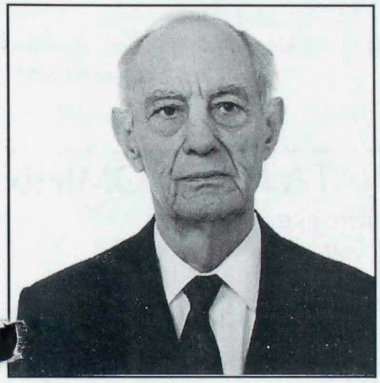

У четверту сумну, болючу річницю упокоєння мойого дорогого мужа **Миколи Нечай** складаю пожертву в сумі $50.00 на журнал Промінь, як нев'яучий вінок у його св. пам'ять.

Молимо, щоб Всевишній Господь оселив душу покійного де праведні спочивають, де немає ні болю, ні журби, а гостинна земля Канади нехай буде йому легкою. Вічна йому пам'ять!

Дружина Марія і родина

Замість китицю квітів, дружини священиків Альберти складають пожертву в сумі $260 на пресовий фонд журнала "Промінь" в пам'ять покійної **Добродійки Стефанії Юрківської**. Добродійка

Стефанія упокоїлася в Едмонтоні 9-го вересня, 2011 р. на 88-ім році свого трудолюбивого життя.

Дітям і внукам складаємо наше глибоке співчутя. Нехай Милостивий Господь оселить душу покійної Добродійки Стефанії в Царстві Небеснім, а пам'ять про неї нехай завжди буде між нами.

Добродійки які склали пожертви в пам'ять покійної:

Dobr. Lorraine Ambrosie
Dobr. Teresa Domaradz
Dobr. Iris Kopchuk
Dobr. Donna Krochak
Dobr. Nadia Kryschuk
Dobr. Anna Puk
Dobr. Betty Sawchenko
Dobr. Diana Semotiuk
Dobr. Tetyana Suchevan
Dobr. Zena Turzanska
Dobr. Kathy Yamniuk
Dobr. Anna Zmiyiwska

Вічна їй пам'ять!

подала Добр. Надія Кращук

У світлу незабутню пам'ять наших дорогих родичів - Матері, **Малані Дучак Михайлюк**, яка упокоїлася 27-го листопада 2001 р. у місті Едмонтон, Альберта, і у 64-ту річницю упокоєння нашого

дорого тата **Антона Михайлюка**, котрий відійшов на вічний спочинок 29-го березна 1947 р. Складємо пожертву у сумі $100 на журнал Промінь, як нев'янучий вінок у їх світлу пам'ять.

Вічна їм пам'ять!

Дочки Маріа Голдин і Розалія Чорнолюк

The UWAC, St. Olha Branch of St. Vladimir Orthodox Church of Vegreville AB is donating $50.00 to the Promin Press Fund, as an everlasting wreath in memory of our dear members, **Belle Kachan**, who passed away

on December 8, 2010 and **Mildred Chrapko**, who passed away on July 10, 2011.

The members of our Branch wish to express their deepest sympathy to their families. May their memory be eternal!

Annie Zaharichuk, Presiden

The Olena Pchilka Branch of the UWAC in Yorkton SK mourns the loss of two of our members who recently entered into eternal rest:

Gloria Filipchuk on Sept. 3, 2011
Mary Woloschuk on Sept. 11, 2011

May their memory be eternal!

A donation of $50 to the Promin Press Fund is enclosed.

Iris Heshka
Promin Convener

The UWAC, Lesia Ukrainka Branch in Winnipeg MB is donating $50.00 for an everlasting wreath in memory of our recently deceased members, **Dr. Traida Tarnawecky** and **Anne Manuliak**.

May their memory be eternal!

Margaret Pestrak, President
Alyce Budinsky, Promin Convenor

In loving memory of my dear daughter, **Mary McNamara**. December 20th will mark four years since she passed away. She was a mother to her children and grandmother to her grandchildren, and a sister to the family. We all miss her very much, especially at Christmas when we all sang Christmas carols, and her favourite Carol was "Boh Predvichney". As an everlasting wreath in her memory, enclosed is a donation of $50.00 to Promin, which I love to read.

May her memory be eternal!
Vichnaya Pamyat!

Mother Mary "Hula" Kotowich,
children and grandchildren

PROMIN SUBSCRIPTION FORM / ПЕРЕДПЛАТА НА ПРОМІНЬ

Give a Promin subscription as a gift to a friend or relative anywhere in the world OR
Use this form for a new or renewed subscription for yourself.

New Subscription ❒ Renewed Subscription ❒ Gift for a friend ❒

Name of Subscriber _____

Address _____

City _____ Province _____ Country _____ Postal Code _____

If gift, please indicate from whom _____

Cheque or money order enclosed in the amount of $ _____ for _____ year(s)

Canada $25 a year, other countries $30 a year - В Канаді $25 на рік, в інших країнах $30 на рік

PROMIN - BOX 57268, JACKSON STATION, HAMILTON, ONTARIO, CANADA L8P 4X1

Продовження від ст. 27

Союз Українок Канади, Відділ ім. Ольги Кобилянської у Смокій Лейк, Альберта дуже урочисто відсвяткував своє 80-ліття ісування, чайком, в четвер 16-го червня, 2011 р. Присутні, крім льокальих членок були гості з Едмонтону та окружних міст провінції.

Всі були приємно вітані і гарно гостилися підчас смачної перекуски. Велике признання всім хто допомагав у приговутанні і переведені свята.

написала Ольга Лугвиненко

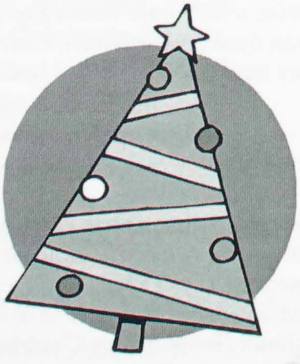

PROMIN AD RATES

ONE YEAR *
1/4 page $350
1/3 page $475
1/2 page $600
Full page $1,000
Business card $200

ONE ISSUE *
1/4 page $45
1/3 page $55
1/2 page $75
Full page $150
Business card $30

* (All of the above are presented in black and white, in English or Ukrainian)

Full page, back cover, two-colour:
ONE YEAR $2,500
ONE ISSUE $300

THE UKRAINIAN CANADIAN FOUNDATION OF TARAS SHEVCHENKO

Helping Ukrainian Canadians since 1963

What does the SHEVCHENKO FOUNDATION represent?

- commitment to community
- financial assistance for cultural development
- sound administrative management
- security and stability
- an investment in community growth
- a lasting legacy for future generations

Support the Shevchenko Foundation so it can continue supporting our community!

www.shevchenkofoundation.com
or contact
Ukrainian Canadian Foundation of Taras Shevchenko
202-952 Main Street Winnipeg, Manitoba
R2W 3P4 Tel 1-866-524-5314

RELIABILITY Since 1973

athens printing

COMPLETE IN HOUSE SERVICES
From Creative Design to Final Product
Black on White to Full Colour

PENNY SALE TICKETS

- Tickets of all Kinds
- Business Stationery & Forms
- Business Cards
- Labels & Stickers
- Brochures & Catalogues
- Newsletters & Booklets
- Invitations & Announcements
- Complete Bindery Services
- Layout & Graphic Design
- Also Continuous Forms

DIGITAL IMAGING
BLACK & WHITE FULL COLOUR

1480 Barton Street East, Hamilton, Ontario L8H 2W9
Tel: 905 549-6719 Fax: 905 549-7645 e-mail: info@athensprinting.ca

UWAC ST JOHN'S BRANCH
10611-110 AVE
EDMONTON, AB
T5H 1H7 1-Dec-2011

PM40011733 R09580
Return Undeliverable Canadian Addresses to:
DROMIN
Box 57268, Jackson Station
Hamilton, Ontario,
Canada L8P 4X1